

Sygn. akt II CSK 629/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa D. S.
przeciwko Skarbowi Państwa - Zakładowi Karnemu w P.
o zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 maja 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 7 marca 2014 r., sygn. akt I ACa 1247/13,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego;

2) przyznaje adw. Ł. S. z Kancelarii Adwokackiej w Ł. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Łodzi kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) wraz z należnym podatkiem od towarów i usług, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Sformułowany w skardze kasacyjnej powoda zarzut nieważności postępowania apelacyjnego wskutek pozbawienia go możliwości obrony swoich praw, którą to przesłankę Sąd Najwyższy oceniał także z urzędu, okazał się nieuzasadniony.

Powód nie twierdził, że nie został powiadomiony prawidłowo o terminie rozprawy, a w dniu 30 stycznia 2014 r. doręczono mu zawiadomienie o terminie rozprawy apelacyjnej wyznaczonej na dzień 7 marca 2014 r. (k. 237 i k. 260 akt). Twierdził natomiast, że nie mógł uczestniczyć w rozprawie będąc pozbawionym wolności. Okoliczność ta nie oznacza automatycznie pozbawienia powoda możliwości obrony swych praw. Przepisy k.p.c. nie przewidują obowiązku doprowadzenia na termin rozprawy stron pozbawionych wolności. Po skutecznym zawiadomieniu powoda w dniu 30 stycznia 2014 r. o terminie rozprawy apelacyjnej, wyznaczonej na dzień 7 marca 2014 r., mógł on wcześniej złożyć wniosek o ustanowienie adwokata z urzędu, czego w tym okresie nie uczynił. Wniosek taki powód złożył dopiero w dniu 29 kwietnia 2014 r. (k. 260), który Sąd Apelacyjny uwzględnił (k. 262). Ponadto o braku wystąpienia przesłanki określonej w art. 379 pkt 5 k.p.c. przesądza również okoliczność, że apelacja powoda została w części uwzględniona, pomimo nieobecności powoda na rozprawie apelacyjnej.

Nie wystąpiła również druga przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a określona w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Powód nie wykazał istnienia potrzeby dokonania wykładni art. 448 k.c. przez Sąd Najwyższy, nie wskazując na orzeczenia sądów będące dowodem istnienia poważnych wątpliwości czy rozbieżności w orzecznictwie co do interpretacji tego przepisu.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd Najwyższy nie obciążył powoda kosztami postępowania kasacyjnego, uwzględniając jego izolację uniemożliwiającą zarobkowanie.

O kosztach pomocy prawnej świadczonej powodowi z urzędu orzeczono na podstawie § 2 ust. 3, § 6 pkt 6 w zw. z § 13 ust. 4 pkt 2 i §§ 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz. U. 2013, poz. 461).

I.n